

(Det talte ord gælder)

Kærlighed og klassekamp

For mig er de årlige budgetforhandlinger en god anledning til at gøre brættet op og tage temperaturen på byen. Hvordan står det til? Hvor er vi lykkedes, hvor er vi ikke? Hvad er der sket i løbet af året?

Omprioriteringsbidraget eksisterer ikke længere. Eller jo, det gør det faktisk. Men det er blevet mindre, og så har det fra næste år fået nyt navn. Og vi skal nu til at lære i stedet at sige Moderniserings- og effektiviseringsprogram

I den forbindelse vil jeg gerne sige et kæmpe tak til de københavnske tillidsmænd og – kvinder, som højlydt og talstærkt sagde fra. Sagde fra over at skulle miste kollegaer eller selv blive fyret. Over at skulle løbe endnu stærkere, end de gør i dag. Sagde fra fordi de med deres faglighed kunne se, at det ville betyde dårligere velfærd og større ulighed.

Sociale bevægelser kan ændre virkeligheden. De tusindvis af kommunalt ansatte, der det sidste halve år har været på barrikaderne, har på fornem vis vist, at dét holder stik.

De reformramte

Den 1. oktober træder kontanthjælpsreformen i kraft. Endnu en reform, som betyder flere fattige. Også i København. Alene kontanthjælpsloftet betyder dårligere økonomi for flere tusinde københavnere.

Det er ret begrænset, hvad vi fra kommunens side kan gøre for at afbøde konsekvenserne; det er ligesom hele pointen med reformen at gøre folk fattigere. Men enkelte redskaber har vi, og dem vil vi i Enhedslisten med budget 2017 gerne styrke.

Boligmarkedet skal udfordres

Socialborgmesteren var allerede for et par uger siden ude og advare om, at reformen betyder, at en del københavnere risikerer at gå fra hus og hjem. For med det boligmarked, der eksisterer i København, bliver det meget svært at finde billigere boliger, end dem de bor i nu.

Derfor er det helt afgørende, at vi på Rådhuset bliver ved med at udfordre markedet og økonomisk støtter op om almene boliger. Både familie- og ungdomsboliger men ikke mindst Basisboliger, som i sin tid blev udviklet for at imødegå konsekvenserne af en tidligere reform fra Christiansborg. Samtidig ønsker vi at styrke kontrollen med AirBnB-boliger og med firmaudlejning; initiativer der alle skal gøre op med kapitaliseringen af boligmarkedet.

Sociale og kulturelle udløb

Desværre er der – igen i år - en række tilbud på socialområdet, som står til at stoppe, hvis de ikke bliver forlænget. Tilbud hvor ihærdige ildsjæle og NGO'er hver dag gør livet for grupper af københavnere bedre. Det drejer sig om tilbud for københavnere med psykisk sygdom, for københavnere der er langt fra arbejdsmarkedet, for københavnere med misbrug eller københavnere i prostitution.

Det samme gælder på kultur- og folkeoplysningsområdet. En række initiativer står til at slutte. Fx de sociale partnerskaber, som har været en kæmpe succes, og som de københavnske foreninger står i kø for at blive en del af.

Og det gælder ikoniske kultursteder som Ungdomshuset, Sjællandsgade Bad og Folkets Hus, som lukker, hvis ikke vi finder penge i løbet af forhandlingerne.

Bedre normeringer

Nålestik gør det dog ikke alene. Velfærdssamfundets institutioner skaber chancelighed – uanset hvor ulige udgangspunktet er. Men chanceligheden udfordres af de forringelser, som er konsekvensen af år efter år med stramme økonomiske rammer for kommunerne.

Forringelser som har gjort det sværere for det pædagogiske personale at nå alle børn på stuerne. Sværere at sikre ordentligt forberedt undervisning til skolebørnene. Sværere at rydde op efter de private plejefirmaers fallit. Sværere at undgå de alt for store sagsbunker hos sagsbehandlerne, så borgernes retssikkerhed sikres.

Derfor har vi en række forslag med til forhandlingerne, der alle går ud på at øge normeringerne dér, hvor de ansatte har den direkte kontakt med københavnere. Uanset om de er små eller store. Gamle eller unge.

Byens liveability

Byliv, byrum og infrastruktur er også med i Enhedslistens budgetforslag. Områder hvor der ikke automatisk er demografiregulering og derfor områder, som vi skal huske, når byen vokser.

Hele verden kigger i øjeblikket til København pga. byens *liveability*. Det er et begreb, der er lidt svært at oversætte. Men det handler jo om alt det, som også københavnernes elsker. At byen er et sted for dem, der bor der. For dem der lever der. For stærke demokratiske fællesskab. For samtaler.

Og er der noget københavnernes er gode til, så er det at bruge byen. Det skal vi som bystyre skønne på og vi skal sørge for at rammerne er til det. København summer af liv og aktivitet. Men det fortsætter kun, hvis vi indretter byen til det.

Det kræver byrumsindretning, hvor der ikke er så velfriseret, at man ikke må træde på græsset. Og det kræver en infrastruktur, der gør at man hurtigt kan komme gennem byen – i hvert fald hvis man vælger de solidariske transportformer.

Trafiksikring

Vi har derfor et ønske med til forhandlingerne, om at trafiksikre to af de seks cykelkorridorer, hvor sikkerheden for cyklisterne i dag ikke er i top. Det drejer sig konkret om Nørregadekorridoren og Torvegadekorridoren. Hvis vi fortsat skal kunne kalde os cykelby, skal vi sikre, at det er trygt at cykle. Det er dét desværre ikke alle steder i dag.

Fremkommelighed

Generelt ønsker vi en imødekommende og velkommende by – og det vel at mærke for alle, så man ikke skal være afskåret fra at deltage i byens liv, hvis man fx sidder i en kørestol eller på anden vis har et handicap. Vi ønsker derfor, at fremkommelighed bliver en markant del af budgettet. Både generelle forbedringer af fremkommeligheden rundt omkring i byen samt mere specifikke som fx at det selvfølgelig igen bliver muligt for kørestolsbrugere at bade i Amager Strandpark.

Vi skal også fortsat sikre byen mod skybrud, og vi skal sørge for at byens renhold kan følge med. For københavnernes øgede brug af byen kan mærkes.

At København forbliver *liveable*; forbliver at være til for mennesker, kræver at vi investerer og følger op på vores fine planer og strategier – i ord som i handling. Og det ønsker vi kommer til at ske med budget 2017.

Investeringsstrategi

Afslutningsvist vil jeg gerne slå en tyk streg under vigtigheden af, at vi fortsætter den investeringsstrategi, vi vedtog sidste år. For det er klart, at i og med at der bliver flere og flere københavnere, er det nødvendigt at vi bruger pengene bedst muligt.

Årtiers mere eller mindre gennemtænkte og kortsigtede besparelser samt manglende vedligehold af vores bygninger og infrastruktur er ødelæggende for kvaliteten af den service, vi leverer. Og ødelæggende for at vi som arbejdsgivere kan sikre et ordentligt arbejdsmiljø. Men det kan investeringsstrategien heldigvis dæmme op for.

Jeg nævner det, fordi der på Økonomiudvalgets budgetseminar i sidste uge blev udtrykt tvivl om, hvorvidt det nu også var den rigtige vej at gå. Den tvivl deler vi ikke i Enhedslisten. Tværtimod er det helt afgørende for os, at vi fortsætter ad den vej.

Tak for ordet!